

V klášteře zažíváte především abstraktní lásku

Spisovatelka Petra Dvořáková se ve svých čtenářsky úspěšných prózách nebojí zpracovávat ani těžká či přímo kontroverzní témata. To je též případ autorčina nového románu *Návrat*, kde vypráví netradiční milostný příběh zpoza klášterních zdí. Její nepříkrášené líčení každodenního života řeholnic ocenila i interpretka audioknižní verze Tereza Jarčevská.

Petro, na začátku devadesátých let jste jako čtrnáctiletá vstoupila do kláštera a pobývala v něm až do svých osmnácti. Co vás vedlo k tomu tuto zkušenost nyní znovu ohledat?

Dlouho pro mě byla samozřejmá, a teprve s odstupem let mi začalo docházet, že to, co jsem na vlastní kůži poznala, není zcela běžné. Proto jsem se chtěla k tomuto zážitku vrátit a podívat se na něj dospělou optikou. Usilovala jsem popsat život v klášteře tak, jak skutečně vypadal, což se hodně odlišuje od toho, co si většina lidí obvykle představuje.

Co vás jako teenagerku vlastně přimělo jít do kláštera?

Střetly se tam tehdy dvě věci: jednak ona celospolečenská porevoluční euforie, kdy najednou po letech represí přišla svoboda, a jednak fakt, že se církev znovu nadechla a měla velikou

ambici přijímat bez větších překážek i mladé lidi – dnes už by se čtrnáctileté dítě do kláštera nedostalo. Moji rodiče to akceptovali, protože zvláště maminka byla silně věřící.

Podle vašich slov se nejedná o autobiografický příběh, nicméně autenticky zachycujete každodenní život v klášteře. Vedle jiného muselo dotyčné prostředí nabízet klid, pevný řád, snad i pocit bezpečí nebo vlastní výlučnosti. Stýská se vám po něčem z té doby?

Asi bych neřekla, že se mi stýská, protože být v ženském kolektivu na uzavřeném místě, kde musíte hrát podle velmi restriktivních pravidel, vás nestaví zrovna do komfortní pozice. Přesto v určitém ohledu může některým lidem vyhovovat jakási zajištěnost: nemáte existenční starosti, vždycky vám někdo dá jídlo, pokaždé máte kde

spát a odpovědnost nese někdo jiný. Tohle mi ale rozhodně neschází.

Vaše hrdinka se rozhoduje mezi láskou k Bohu a láskou k člověku, což jsou pro jeptišku dvě cesty vedoucí různým směrem. V běžném životě ale ani věřící lidé před takovou volbou nestojí...

Myslím, že každý člověk se dříve nebo později ocitne v situaci, kdy si nutně uvědomí, že Boží láska je velmi abstraktní, zatímco ta lidská je naprosto konkrétní. Člověk vás pohladí, obejmě, pronese laskavé slovo. V řeholním světě žijete primárně láskou k Bohu, a z lidského pohledu tedy zůstáváte sama. Kdežto v normálním životě máte partnera, rodinu, blízké... V klášteře nic takového není – zákaz se vztahuje i na takřečené „zvláštní přátelství“, což v praxi znamená, že byste neměla navazovat bližší vztahy ani s ostatními sestrami. V klášteře zažíváte především abstraktní lásku.

Většina vašich próz vyšla jako audiokniha pod značkou OneHotBook. Překvapila vás v některém případě herecká interpretace nebo forma zpracování vybraného textu?

Často jsem nahrávky nedoposlouchala celé, nikoliv kvůli provedení, ale protože jsem pokaždě slyšela v načteném textu svoje vlastní chyby a říkala si, co jsem mohla udělat jinak a lépe. Jsem ale moc ráda, že audioknihy vycházejí a že si díky tomu moje příběhy nacházejí další cestu k publiku. Velmi mě překvapila audiokniha *Dědina*. Nevěřila jsem, že ji herci zvládnou načíst v nářečí a že to bude znít autenticky. Když jsem ji slyšela, připadala mi fantastická. Moc se mi líbil i *Chirurg*, u něhož jsem ocenila, že jej četl Pavel Batěk, protože při psaní jsem si hrdinu právě takhle vizualizovala. A mám velikou radost, že *Návratu* se ujala Tereza Jarčevská – myslím, že je to ze strany OneHotBook naprosto úžasná volba.

A po autorce knižní předlohy se nyní ke slovu dostává interpretka Tereza Jarčevská...

Byla pro vás četba *Návratu* prvním setkáním s tvorbou Petry Dvořákové?

A čím vás její nový román zaujal?
Četla jsem už dříve *Dědinu*, která se mi moc líbila, a po přečtení *Návratu*

rozhodně plánuji dohledat a přečíst i její ostatní knihy. Ta novinka mě totiž uhranula, přečetla jsem ji doslova jedním dechem. Podmanil si mě způsob, jakým autorka píše i jak se dívá na okolní svět, jak popisuje pocity lidí a hraje si s jazykem. Od prvních řádků až po poslední stránky jsem se nemohla odtrhnout.

Nakolik bylo obtížné vcítit se do hlavní hrdinky?

Vlastně to vůbec těžké nebylo. Protagonistka příběhu je nadmíru sympaticky napsaná postava, empatická žena s velkým smyslem pro humor a perfektním pozorovacím talentem, oplývající schopností výstižně pojmenovávat věci kolem sebe. Díky tomu byla radost trávit v její kůži čas ve studiu.

Celý příběh je výrazně komorní, jeho kulisy se takřka nemění, řeší se tu nejnítěrnější ženské pocity a úvahy spjaté s láskou a vírou. Dokázala jste si od něj udržet odstup, nebo se vám dostal takřikajíc pod kůži?

Rozhodně se mi příběh pod kůži zadělal, protože jsem jej opravdu přečetla na jeden záťah. Nikde jsem se do toho nemusela nutit. A i když zpracovává poměrně těžké téma, našla se v něm místa, kde jsem se hlasitě smála. Navzdory náročnosti vyprávěné látky si autorka dokáže udržovat nadhled a má úžasně citlivý smysl pro humor.

Petra Dvořáková mluvila o tom, jak ji s odstupem času překvapilo zjištění, že lidé tuto její životní etapu vůbec nevnímají jako samozřejmost. Musela jste si po četbě knihy v něčem poopravit své dřívější představy o životě v klášteře?

Protože nemám s náboženstvím a církví stejnou osobní zkušenost, byly pro mě zajímavé právě ony realistické popisy každodenního fungování klášteře. Zároveň jsem si uvědomila, jak těžké to měly tyto ženy v 90. letech, když se ocitly uprostřed zdemolaného konventu a pokoušely se opravit nejen poničený svatostánek, ale také komunismem pokřivený vztah lidí k Bohu. Díky tomu, že je *Návrat* vyprávěn z pohledu mladé a nevinné dívky, vyhýbá se lacinému moralizování a jeho poselství proniká mnohem hlouběji.

V knize vystupuje množství velmi starých postav. Bylo náročné propůjčit jim odpovídající hlas?

Figury seniorního věku překvapivě nebyly až takový problém, výzvou pro mě naopak bylo odlišit od sebe jednotlivé mladší postavy, které jsou velmi výstižně a zábavně napsané i popsané – o jedné dívce se tam píše, že má opravdu výrazně překvapující hlas. Tak snad se výsledek bude publiku líbit. Obecně se ale nepokouším postavy příliš hrát: spíš se snažím co nejvěrněji zprostředkovat výchozí text a ráda nechávám posluchačům možnost zapojit vlastní představivost.

Nad *Návratem* jste se ve studiu OneHotBook znovu sešla s Natálií Deákovou, která vás režírovala i při načítání audioknihy *Až ke křížku*. Jak hodnotíte vaši spolupráci?

Fantasticky. S Natálkou se známe od vysoké školy, jsme spolužačky z DAMU, a spolupráce s ní je pro mě vždy velkou radostí. Jako režisérka je precizní a já naprosto důvěřuji jejím instinktům, co se týče nahrávání audioknih. Věřím Natálčinu uchu i jejímu vkusu.

Je pro vás osobnost režiséra při nahrávání hodně důležitá?

Ano, protože si myslím, že režisér a interpret – a samozřejmě i mistr zvuku – tvoří výsledné dílo společnými silami. Je tedy nutné, aby si rozuměli a dokázali ze vzájemné spolupráce vytěžit maximum, aby byl posluchači dopřán co nejhezčí zážitek. ■

OneHotBook,
vychází v březnu

